

Traktat for det Nord-Atlantiske område

Washington 4. april 1949

De stater som er parter i denne traktat bekrefter påny sin tro på formålene og grunnsetningene for De forente nasjoners pakt og sitt ønske om å leve i fred med alle folk og alle regjeringer. De er besluttet på å trygge sine folks frihet, felles kulturarv og sivilisasjon, som er bygd på grunnsetningene om folkestyre, individets frihet og rettens herredømme. De søker å fremme stabilitet og velferd i det nord-atlantiske område. De er besluttet på å forene sine anstrengelser for kollektivt forsvar og for å bevare fred og sikkerhet. De er derfor blitt enige om denne traktat for det nord-atlantiske område:

Artikkel 1

Partene forplikter seg til, som fastslått i De forente nasjoners pakt, å bilegge enhver mellomfolkelig tvist som de måtte bli innblandet i, ved fredelige midler på en slik måte at mellomfolkelig fred og sikkerhet og rettferd ikke blir satt i fare, og i sine mellomfolkelige forhold å avholde seg fra trussel om eller bruk av makt på noen måte som ikke er i samsvar med formålene for De forente nasjoner.

Artikkel 2

Partene vil bidra til den videre utvikling av fredelige og vennskapelige mellomfolkelige forhold ved å styrke sine frie institusjoner, ved å skape enda bedre forståelse av de grunnsetninger som disse institusjoner bygger på, og ved å fremme vilkårene for stabilitet og velferd. De vil søke å fjerne konfliktstoff i sin mellomfolkelige, økonomiske politikk, og vil oppmuntre økonomisk samarbeid seg imellom.

Artikkel 3

For mer effektivt å nå formålene med denne traktat vil partene enkeltvis og i fellesskap ved stadig og virksom selvhjelp og gjensidig støtte opprettholde og utvikle sin individuelle og felles evne til å motstå væpnet angrep.

Artikkel 4

Partene vil rådslå med hverandre når som helst en av dem mener at noen parts territoriale ukrenkelighet, politiske uavhengighet eller sikkerhet er truet.

Artikkel 5

Partene er enige om at et væpnet angrep mot en eller flere av dem i Europa eller Nord-Amerika skal betraktes som et angrep mot dem alle, og er følgelig blitt enig om at hvis et slikt væpnet angrep finner sted, vil hver av dem under utøvelsen av retten til individuelt eller kollektivt selvforsvar, som er anerkjent ved artikkel 51 i De forente nasjoners pakt, bistå den eller de angrepne parter ved enkeltvis og i samråd med de andre parter straks å ta slike skritt

som den anser for nødvendig, derunder bruk av væpnet makt, for å gjenopprette det nord-atlantiske områdes sikkerhet.

Ethvert slikt væpnet angrep og alle forholdsregler som blir tatt som følge av dette, skal øyeblikkelig meldes til Sikkerhetsrådet. Slike forholdsregler skal bringes til opphør når Sikkerhetsrådet har tatt de skritt som er nødvendige for å gjenopprette internasjonal fred og sikkerhet.

Artikkel 6

Ved et væpnet angrep på en eller flere av partene, slik som omhandlet i artikkel 5, forstås et væpnet angrep mot noen parts territorium i Europa eller Nord-Amerika, mot Frankrikes departementer i Algerie 2, mot Tyrkias territorium eller mot de øyer som noen av partene har myndighet over i det nord-atlantiske område nord for Krepsens vendekrets, mot noen av partenes styrker, skip eller fly når de befinner seg i eller over disse territorier eller ethvert annet område i Europa hvor noen av partenes okkupasjonsstyrker var stasjonert den dag da traktaten trådte i kraft, eller i Middelhavet eller det nord-atlantiske område nord for Krepsens vendekrets.

Artikkel 7

Denne traktat griper ikke på noen måte inn i og skal ikke tolkes som om den på noen måte griper inn i de rettigheter og forpliktelser som de parter som er medlemmer av De forente nasjoner har etter De forente nasjoners pakt, eller i Sikkerhetsrådets umiddelbare ansvar for opprettholdelse av mellomfolkelig fred og sikkerhet.

Artikkel 8

Hver part erklærer at ingen av de internasjonale avtaler som nå er i kraft mellom denne og noen annen part eller noen tredje stat er i strid med bestemmelsene i denne pakt, og forplikter seg til ikke å inngå noen internasjonal avtale i strid med denne pakt.

Artikkel 9

Partene oppretter herved et Råd, hvor hver av dem skal være representert, til å behandle saker som angår iverksettelsen av denne pakt. Rådet skal være slik organisert at det er i stand til å tre sammen hurtig til enhver tid. Rådet skal opprette de underordnede organer som måtte være nødvendige; særlig skal det øyeblikkelig opprettes en forsvarskomiteé som skal anbefale forholdsregler for iverksettelsen av artiklene 3 og 5.

Artikkel 10

Partene kan, når de alle er enige om det, innby en hvilken som helst annen europeisk stat som er i stand til å fremme grunnsetningene for denne pakt og å bidra til det nord-atlantiske områdes sikkerhet, å slutte seg til denne pakt. Enhver stat som blir innbudt i henhold til dette kan bli part i pakten ved å deponere sitt tiltredelsesdokument hos Amerikas forente staters regjering. Amerikas forente staters regjering vil underrette hver av partene om deponeringen av ethvert slikt tiltredelsesdokument.

Artikkel 11

Denne pakt skal ratifiseres og dens bestemmelser gjennomføres av partene i samsvar med de forfatningsmessige forskrifter i de enkelte land. Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres så snart som mulig hos Amerikas forente staters regjering, som skal underrette alle de andre signatarmakter om hver deponering. Pakten skal tre i kraft mellom de stater som har ratifisert den så snart som ratifikasjonsdokumentene fra flertallet av signatarmaktene, derunder ratifikasjonsdokumentene fra Amerikas forente stater, Belgia, Canada, Frankrike, Luxembourg, Nederland og Storbritannia, er blitt deponert, og den skal tre i kraft med hensyn til andre stater på den dag da disse deponerer sine ratifikasjonsdokumenter.³

Artikkel 12

Etter at paktens har vært i kraft i ti år, eller når som helst etter den tid, skal partene, hvis noen av dem begjærer det, rådslå med sikte på fornyet granskning av denne pakt, idet det tas hensyn til de forhold som da har betydning for freden og sikkerheten i det nord-atlantiske området, derunder utviklingen av universelle så vel som regionale ordninger etter De forente nasjoners pakt til opprettholdelse av internasjonal fred og sikkerhet.

Artikkel 13

Etter at paktens har vært i kraft i tyve år, kan en part tre ut ett år etter at den har gitt varsel om det til Amerikas forente staters regjering, som skal underrette de andre parters regjering om deponering av ethvert varsel om oppsigelse.

Artikkel 14

Denne pakt, hvorav den engelske og den franske tekst begge er like autentiske, skal deponeres i Amerikas forente staters regjerings arkiv. Bekreftede avskrifter vil av den amerikanske regjering bli tilstilt de andre signatarmaktens regjeringer.

Endret ved artikkel 2 i Protokollen til Den nord-atlantiske traktat vedrørende Hellas og Tyrkias tiltredelse.

16. januar 1963 bemerket Rådet at når det gjaldt Frankrikes tidligere departementer i Algerie, ble de avsnitt av denne traktat som omhandler disse satt ut av kraft fra 3. juli 1962.

Traktaten trådte i kraft den 24. august etter deponering av alle signatarmaktens ratifikasjonsdokumenter

